

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

24. NEDELJA MED LETOM - 15. september 2024

Zalostna Mati Božja

Nedelja svetniških kandidatov (LJ, NM, KP) v Metliki

Dan vrnitve Primorske k matični domovini

Ob 8.00: za žive in pokojne župljane

Ob 10.00: Bogu v zahvalo in priprošnjo po namenu rodbine Milevoj

Ponedeljek: 16. 9. 2024

Kornelij, papež in Ciprijan, škof - mučenca

Ob 18.30: + Karolina in Gabrijel Franjčič, obletna

Torek: 17. 9. 2024

Robert Belarmino, škof, cerkveni učitelj

Ob 18.30: + Andrej Jarec, po namenu Furlan Neže z družino

Sreda: 18. 9. 2024

Jožef Kupertinski, duhovnik, redovnik

Ob 7.00: + Ludvik Indihar, po namenu brata Antona

Četrtek: 19. 9. 2024

Januarij, škof, mučenec

Ob 18.30: + Andrej Jarec, po namenu nečaka Mirota z družino

Petek: 20. 9. 2024

Andrej Kim Taegon, duhovnik in drugi korejski mučenci

Ob 18.30: + Jože Erklavec

Sobota: 21. 9. 2024

Matej (Matevž), evangelist, apostol

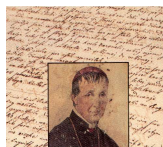
Ob 18.30: + Ivanka Sluga, 30. dan smrti

25. NEDELJA MED LETOM - 22. september 2024

Slomškova nedelja - ekumenski dan

Ob 8.00: prošnja k Bogu za uspešno okrevanje

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

Župnija
Sv. Simona in Juda Tadeja
Ljubljana Rudnik

OZNANILA

Od 15. do 22. 9. 2024

ZAUPAJ MI

Zdaj je že več kot štiri leta, odkar je COVID pandemija spremenila svet neštevilnih ljudi. Če pogledamo naokrog po naših cerkvah, lahko ugotovimo, da mnogi ne prihajajo več k maši. Nekateri so se postarali, drugi umrli, spet drugi odselili, so pa tudi taki, ki so prenehali prakticirati vero oziroma cerkevno življenje. In še vedno je veliko tistih, ki z nami v Kristusa ne verujejo.

Danes Jezus želi zopet izvedeti od nas, kaj mislimo o Njem, kdo je in kaj nam pomeni. Potem ko je naravnost vprašal svoje učence, kaj pravijo, kdo je, Peter izpove svojo vero vanj: "Ti si Kristus". Ali bi lahko dali enak odgovor kot Peter tudi mi: *Ti si Kristus, ki nas odrešuje in nam daje novo življenje?* Samo izpovedati vero morda ni tako težko; toda kaj to pomeni za naš način življenja? Ali nas vera v Kristusa tako prežema, da smo ga postavili v središče svojega življenja?

Ko Jezus začne razlagati pomen tega, kdo je njegov učenec, Peter težko razume. Ker biti Jezusov učenec pomeni soočiti se s trpljenjem in nositi križ. Pomeni predati se Kristusu in živeti njegovo zapoved ljubezni. Ko se popolnoma predamo Kristusu, ne vemo, kam nas bo to vodilo in kakšne posledice bodo. Pove pa Jezus odkrito, da bo spremenilo naše življenje. Peter se je z Jezusom prerekal in ga izzival tako, da je zaslužil ime Satan, ker ni mislil po Božje, ampak po človeško. To je tudi naša skušnjava. Vendar Jezusovo vabilo: "Pridi, hodi za menoj, zaupaj mi, tudi če bo to križ, jaz sem Dobri Pastir, ki bo pazil nate" lahko slišimo samo v zvesti molitvi in velikodušni ljubezni do drugih - Sv. Jakob nas spodbuja, naj pokažemo svojo vero iz svojih del.

Današnja nedelja je na pobudo papeža Frančiška *dan praznovanja veselja evangelija*. Mi smo Jezusovi misijonarji, poklicani, da ga naredimo poznanega in ljubljenega. To je naša evangelizacija. Zato pa moramo svoje življenje oblikovati po modelu Kristusa, in evangelijsko veselje se mora poznati že na našem obrazu.

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; **GSM:** 041/515 030; **Splet:** www.zupnijarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

● **Danes je nedelja svetniških kandidatov** za škofije Ljubljana, Novo mesto in Koper v cerkvi sv. Nikolaja v Metliki. Ob 15. uri bo molitvena ura. Ob 16. uri bo sledila sveta maša, ki jo bo ob somaševanju škofov in duhovnikov obhajal novomeški škof Andrej Saje. Po maši bo v cerkvi še krajša predstavitev beatifikacijskih postopkov.

● **Naša mladina** ponovno vabljen, da se v soboto, 21. septembra, udeležite festivala Stična mladih v tamkajšnjem cistercijanskem samostanu.

● **Z mladinski veroukom** bomo pri nas začeli po Stični mladih. Vodil ga bo Vili Švarc, salezijanski brat pomočnik, ki je tudi ekonom na Rakovniku. Ni pa še določen dan in ura mladinskega srečanja.

● **Prihodnjo nedeljo** bo po naročilu nadškofije pri obeh mašah nabirka za Zavod sv. Stanislava - pomembne ustanove za izobrazbo in vzgojo mladega rodu.

● **Sedaj po maši** bodo prostovoljci Vincencijeve zveze dobrote predstavili in prodajali Vincencijev koledar. Denar od prodaje gre za pomoč brezdomcem. Pomagajmo jim tudi mi. Več o tem pa vam bodo sami povedali.

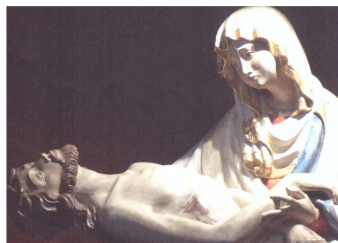
“Marija sedem žalosti, velike tvoje so skrbi.

15. september

Za prvo bol se dvigne meč, jo rani Simeon preveč”, poje slovenska ljudska pesem. Naši verni predniki so se v težkih trenutkih osebnega in skupnega življenja radi zatekali k Mariji sedem žalosti. Ta naziv ima podlago v napovedi starčka Simeona. Navdihnjen od Svetega Duha je prišel v tempelj, ko so tja starši prinesli dete Jezusa, da bi zanj opravili vse po običaju postave. Simeon je vzel Dete v naročje in se Bogu zahvalil, da je mogel pred smrtjo videti Odrešenika. Potem ga je vrnil njegovi Materi in ji rekel: *“Ta je postavljen v padec in vstajenje mnogih v Izraelu in v znamenje, ki se mu nasprotuje - pa tudi tvojo lastno dušo bo presunil meč, da se razodenejo misli mnogih src”* (prim. Lk 2,22-33).

Meč v tej preroški napovedi pomeni trpljenje, bolečino, žalost. V srednjem veku so začeli upodabljati žalostno Mater Božjo s sedmimi meči v srcu, ki označujejo njenih sedmero žalosti. Prva žalost je bila Simeonova prerokba, druga beg v Egipt pred morilskim Herodom, tretja, ko se je dvanajstletni Jezus “izgubil” med učenjaki v templju v Jeruzalemu, četrta, ko je Mati srečala s križem obloženega Sina, peta, ko so ga dvignili na križ pribitega, šesta, ko so ga sneli in ji ga položili v naročje in sedma žalost, ko so Jezusa položili v grob.

Sledovi pobožnosti Žalosten Matere Božje se na Zahodu pojavijo v 9. stoletju, močnejše pa zaživi v naslednjih stoletjih. Vsebinsko in pomen tega češčenja izčrpno izpoveduje znana pesem *Mati žalostna je stala*. Pesem želi doseči, da bi Marijina žalost ob strašnem trpljenju njenega Sina ganila srca grešnikov: *“Sveta Mati, to te prosim: rane Kristusa naj nosim, vtisni v moje jih srce.”*

Papež Benedikt XIII. je praznik Žalostne Matere Božje leta 1727 postavil na petek pred cvetno nedeljo, papež Pij X. pa na 15. september.

Največ sledov češčenja Žalostne Matere Božje je na slovenskih tleh pustilo 14. in 15. stoletje; iz tega obdobja so se ohranile slike Marije ob trpečem Sinu, zlasti pa številni kipi Sočutne (Pieta); Marija drži v naročju mrtvega Sina in ga objokuje. Obstaja več cerkva, posvečenih Žalostni Materi Božji: največja je stiška bazilika, najbolj znamenita Božja pot pa je Žalostna gora pri Mokronogu. Kasneje je bila zgrajena božjepotna cerkev na Žalostni gori nad Preserjem pri Ljubljani. Bela Krajina časti Žalostno Mater Božjo v eni izmed treh cerkva pri Treh farah pri Metliki. V številnih znamenjih in kapelah, pa tudi po domačijah, po vsej slovenski deželi stoji kip ali podoba Žalostne Matere Božje in tudi v skoraj vsaki cerkvi jo najdemo. Marija sedem žalosti, ki je stoletja tolažila slovenski narod, naj nam ostane pribežališče in tolažba tudi v bodoče!

Krščanstvo je to, kar smo nekoč bili?

Francoski zgodovinar Paul Veyne (1930-2022) je nekoč dejal, da danes živimo v hiši, v kateri so nekoč živeli kristjani. Razpelo na steni, morda Sveto pismo na knjižni polici. Občudujemo veličastne katedrale ali Bachov pasijon po Mateju, toda kristjani nismo več. Za Paula Veyne je “krščanstvo to, kar smo nekoč bili”. Kot zgodovinar Veyne ne opisuje verskega oziroma ne več verskega življenja posameznih kristjanov, ampak evropske družbe. Še enkrat Veyne: “Živimo v stari hiši, živimo v zgodovinskem okolju, vendar le redki delimo prepričanja in vedenja prejšnjih prebivalcev.”

Ta okoli 15 let stara razsodba zgodovinarja je bila potrjena z raziskavami članstva v evangeličanski in katoliški Cerkvi v Nemčiji. Okoli 13 % prebivalcev se je izreklo za cerkveno-verne, 25 % za Cerkvi-oddaljene, ostalih 62 % se večinoma prišteva k skupini sekulariziranih, ki o sebi pravijo, da vera ne igra nobene vloge v njihovem življenju in so versko neodzivni. Tako slab izid raziskave. Krščanstvo je to, kar smo nekoč bili?

Temu energično nasprotujem, (pisec članka Michael Tillmann): krščanska vera je zame središče in smisel mojega življenja; od Boga izhajam, njemu živim, k njemu se vračam. Vera je zame najprej osebni odnos z Bogom, zaradi tega mora vse drugo stopiti v ozadje - in zato so branje Božje besede kakor tudi molitev in maša osnovne oblike, da živim ta odnos. Seveda ne edine: ljubezen do Boga ni mogoča brez praktično živete ljubezni do bližnjega - do ljudi in stvarstva.

Za evropsko družbo ostaja uničujoča razsodba. Vendar se je veliko spremenilo: ali niso bile krščansko-verne družbe, ki so porodile nacionalsocializem, fašizem in komunizem, v katerih je lahko včasih zmagoval nečloveški kapitalizem ali je v nešteti vojnah bilo pobitih na milijone ljudi? To ni tolažba, vendar nekoliko spremeni perspektivo: dobri stari časi so bili stari, dobri pa niso bili (vedno). Krščanski veri je vedno pihal močan nasprotni veter in le malo semena (Božje besede) je padlo na plodna tla: a je obrodilo stoter sad. Krščanska vera je prinašala tolažbo, moč, pogum in upanje milijonom in milijonom. Zaradi tega se jo izplača živeti - tudi danes!